

ΘΕΜΑ Α

A1.

Στο κείμενο ο συγγραφέας κάνει λόγο για την κοινωνική θέση των γυναικών. Αρχικά, τονίζει τη διαχρονική υποτίμηση των γυναικών από τους διανοούμενους και την απουσία του ζητήματος της ισότητας από τον δημόσιο διάλογο. Παράλληλα, υποστηρίζει ότι η βίαιη αντιμετώπιση των γυναικών οφείλεται στην κυρίαρχη αντίληψη για την κατωτερότητά τους, αποκαλύπτοντας πως, παρά τη θεσμοθέτηση της προστασίας τους, στην πραγματικότητα εξακολουθούν να είναι θύματα κακοποίησης.

ΘΕΜΑ Β

B1.

1. γ
2. γ
3. β
4. β
5. α

B2.

Προφανώς: Δηλώνει έμφαση και βεβαιότητα καθώς η αρθρογράφος τονίζει τις έντονες διαφορές που υπάρχουν μεταξύ ανδρών και γυναικών λόγω της φύσης τους, οι οποίες δε δέχονται αμφισβήτηση.

Όμως: Δηλώνει αντίθεση. Η αρθρογράφος επισημαίνει ότι παρά τις διαφορές που υπάρχουν, τόσο οι άντρες όσο και οι γυναίκες θεωρούνται άνθρωποι που έχουν δικαίωμα να δράσουν.

Δηλαδή: Δηλώνει επεξήγηση. Ο πομπός παραθέτει ένα παράδειγμα, ώστε να εξηγήσει την έννοια της ανθρώπινης ταυτότητας που χρησιμοποιεί για να παραθέσει τα επιχειρήματα της.

Επειδή: Δηλώνει αιτιολόγηση, αιτιολογεί ότι οι γυναίκες αποκλειστικά και μόνο λόγω της ταυτότητας τους δέχονται μορφές βίας.

Όστε: Δηλώνει συμπέρασμα σχετικά με το πού οδηγεί ο δημόσιος διάλογος για τις ταυτότητες.

B3.

A. Στην τελευταία παράγραφο του κειμένου 1, ο συγγραφέας επιθυμεί να ευαισθητοποιήσει το αναγνωστικό κοινό χρησιμοποιώντας συγκεκριμένες γλωσσικές επιλογές και εκφραστικά μέσα. Πιο συγκεκριμένα, με τη χρήση του α' πληθυντικού ρηματικού προσώπου «αναλογιζόμαστε, οραματιζόμαστε», ο συγγραφέας εντάσσει τον εαυτό του στο γενικό σύνολο των ανθρώπων που είναι σημαντικό να επανεξετάσουν σε βάθος την αδικία που υφίσταται η γυναίκα μέσα στη διάρκεια του χρόνου.

Επιπροσθέτως, γίνεται χρήση έντονης συγκινησιακής και ποιητικής γλώσσας «αναλογιζόμαστε με ενοχή, αμέτρητες γυναίκες θύματα, να οραματιζόμαστε τη δικαιοσύνη». Σκοπός του συγγραφέα είναι να παρουσιάσει με εμφατικό τρόπο το γεγονός, ότι ο σημερινός άνθρωπος οφείλει να υπερασπιστεί το γυναικείο φύλο και τα δικαιώματά του. Το στόχο του πετυχαίνει κάνοντας χρήση λέξεων και φράσεων που έχουν βαρύνουσα σημασία για τους δέκτες.

B. Η δεύτερη παράγραφος του κειμένου 2 αναπτύσσεται με τη μέθοδο της αντίθεσης. Η Μπελίντα Κανόν συγκρίνει την έννοια του «φεμινισμού» με την έννοια του «νεοφεμινισμού», καθιστώντας διακριτές τις αντιθέσεις τους. Ειδικότερα, η ίδια ως υποστηρίκτρια του πρώτου κινήματος, επισημαίνει ότι οι γυναίκες έχουν το δικαίωμα και τη δυνατότητα να διαφοροποιηθούν και να αναπτυχθούν, αδιαφορώντας για το φύλο τους, το οποίο δεν τις καθορίζει ως ανθρώπινα όντα. Από την άλλη, παραθέτει την έννοια του «νεοφεμινισμού», κατά την οποία το γυναικείο φύλο καθορίζει αντίστοιχα και τον ρόλο της γυναίκας μέσα στην κοινωνία. Με τον τρόπο αυτό φωτίζεται πολύπλευρα το ζήτημα των δύο εννοιών ενισχύοντας την πειστικότητα των θέσεων της.

ΘΕΜΑ Γ

Στο κείμενο θίγεται το ζήτημα των στερεοτυπικών αντιλήψεων που εγκλωβίζουν και τους άντρες. Πρωταγωνιστής είναι ένας άνδρας που έχει απολυθεί από τη δουλειά του και οι συνέπειες επηρεάζουν καταλυτικά την ψυχολογία του. Ο ομοδιηγητικός αφηγητής με τη χρήση του **α' ενικού προσώπου** («με σούταραν, αναρωτιόμουν») εξωτερικεύει όσα νιώθει προσδίδοντας εξομολογητικό ύφος στο κείμενο. Ενοχές, τύψεις, ντροπή και σκοτεινές σκέψεις τον πλημμυρίζουν, έτσι όπως καταγράφονται μέσα από έναν **εσωτερικό μονόλογο** («Τι σόι άντρας είναι αυτός που κρύβεται από την γυναίκα του»). Η **εικόνα** του μέσα στο αυτοκίνητο αποτυπώνει με άμεσο και ζωντανό τρόπο τον εγκλωβισμό του στην κίνηση αλλά και στο πρόβλημα που τον απασχολεί («Παρασκευή απόγευμα...στην Αντριάνα»). Αγωνιά πώς θα μπορέσει να αντιμετωπίσει τη γυναίκα του, να αποδεχτεί ότι δεν κατάφερε να της αποκαλύψει την αλήθεια προσπαθώντας να κρυφτεί από αυτή αλλά και από τον ίδιο του τον εαυτό. Τον χαρακτηρίζει η δειλία, η απογοήτευση και η απελπισία, αλλά κυρίως η σκέψη ότι δεν είναι πραγματικός άνδρας, αφού δεν μπορεί να βρεθεί ενώπιον της αλήθειας και της πραγματικότητας («να φανώ άντρας και να πάψω να κρύβομαι»). Δεν μπορεί να αποδεχτεί την αδυναμία του, θεωρεί ότι είναι κατώτερος των περιστάσεων, καθώς αισθάνεται ανάξιος του ρόλου που του έχει επιβάλει η κοινωνία. Αυτό ακριβώς το συναίσθημα αισθητοποιεί η **επανάληψη** που κυριαρχεί στο τέλος του αποσπάσματος («Οι αληθινοί άντρες, πρακτικοί.. πρακτικά»), που αναδεικνύει παραστατικά την εσωτερική πάλη που βιώνει και τη μάταιη προσπάθειά του να ανταποκριθεί στον ρόλο που η κοινωνία ορίζει.

Δυστυχώς, η συμπεριφορά του ήρωα είναι μία από τις συχνές αντιδράσεις κάποιων ανδρών σήμερα, που έχουν διαποτιστεί από στερεότυπα που επιβιώνουν. Όμως, είναι μια αντίδραση που με βρίσκει αντίθετο, καθώς αν θέλουμε να μιλάμε για ισότητα στη σύγχρονη κοινωνία πρέπει να αποποιηθούμε κάθε κατάλοιπο που εγκλωβίζει είτε τον άνδρα είτε τη γυναίκα στην εκδήλωση των συναισθημάτων του.

ΘΕΜΑ Δ

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ: Ομιλία

Απαραίτητα: Στοιχεία προφορικότητας

ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ Α: φαινόμενα παραβίασης των δικαιωμάτων της γυναίκας στη σύγχρονη εποχή στο ιδιωτικό και δημόσιο βίο.

ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ Β: έμπρακτη συμβολή στην επίτευξη της ισότητας των φύλων από τους νέους.

Προσφώνηση: Αξιότιμε κύριε Δήμαρχε, αγαπητοί συνδημότες **Πρόλογος:**

- Αφορμή εκδήλωσης : Η Παγκόσμια Ημέρα Προστασίας των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
- Αναφορά στην ιδιότητα του ομιλητή
- Εισαγωγή στο θέμα

Ζητούμενο Α

Ιδιωτικός βίος

- Ενδοοικογενειακή βία (Γυναικοκτονίες), βιασμοί
- Στερεότυπα-προκαταλήψεις εις βάρος των γυναικών που θέλουν την γυναίκα να είναι περιορισμένη και αποκλειστικά υπεύθυνη για την φροντίδα του σπιτιού.
- Στέρηση του δικαιώματος μόρφωσης

Δημόσιος βίος

- Περιστατικά σεξιστικών επιθέσεων σε βάρος των γυναικών σε διάφορους χώρους όπως ο αθλητικός, το σχολείο, τα θέατρα, κ.α. – σεξουαλική παρενόχληση.
- Επαναφορά ξεπερασμένων και συντηρητικών νόμων και σε χώρες της Δύσης, όπως ο νόμος απαγόρευσης των αμβλώσεων στις ΗΠΑ.
- Σεξιστικός τρόπος παρουσίασης των γυναικών από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, την τηλεόραση, τις διαφημίσεις, τα περιοδικά.
- Επαγγελματικές διακρίσεις (εξέλιξης και μισθολογικές) σε βάρος τους.
- Περιορισμένη εκπροσώπηση στην πολιτική ζωή και σε θεσμικά όργανα.

Ζητούμενο Β

- Συνειδητοποίηση των αδικιών και καταγγελία τους (και από τα δύο φύλα)
- Απόρριψη των κοινωνικών στερεοτύπων και των σεξιστικών αντιλήψεων
- Αλληλοσεβασμός ανάμεσα στο φύλο
- Συμμετοχή σε κινητοποιήσεις για την ευαισθητοποίηση των δικαιωμάτων της γυναίκας
- Ανάληψη ισότιμων ρόλων στο πλαίσιο της οικογένειας

Επίλογος

Η άνιση αντιμετώπιση των γυναικών αποτελεί φαινόμενο που προσβάλλει την ανθρωπότητα. Ανάγκη συνειδητοποίησης ότι η γυναίκα είναι σύντροφος, συνεργάτης, συνοδοιπόρος και όχι αντίπαλος στο ταξίδι της ζωής.

Αποφώνηση

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας

Επιμέλεια:

Σαραντίτη Ειρήνη, Δάβου Μαριάννα, Μητρούσκας Δημήτρης, Παπάζογλου Βηθλεέμ, Καττή Μαρίνα, Κλεάνθη Ευμορφίλη, Γεωργιάδου Αναστασία, Βουράνη Καλλιόπη, Ξανάλατου Σμαράγδα, Ασήμου Άννα, Παπαδάκη Έλενα, Σάββα Μαρία, Πασχαλίδη Ειρήνη, Μπίτσικα Μαρία, Κλάδου Αθηνά, Αθανασάκη Ανθή, Μαρκούρης Γιάννης, Μητάκη Μαρία, Παπαδογιάννη Ευγενία, Μακράκη Γεωργία

και τα κέντρα ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ: Πειραιάς, Κερασίνη, Διαδικτυακό, Ραφήνα, Παγκράτι Κέντρο, Μοσχάτο, Λαμία, Ηράκλειο Κρήτης, Περιστέρι Κέντρο